

Ima a magyar népért

20.hét

Az Egyház Magyarországon

- „Krisztus is szerette az egyházat, és Önmagát adta azért; hogy azt megszentelje, megtisztítván a víznek feredőjével az íge által, hogy majd Önmaga elébe állítsa dicsőségben az egyházat, úgy hogy azon ne legyen szeplő, vagy sömörgözés, vagy valami afféle; hanem hogy legyen szent és feddhetetlen.” (Efézus 5:25/b-27.)

- ❖ *A fenti cím alatt a keresztény/keresztény közösségeket értem. Ezen összefoglaló megnevezésen belül számos kisebb nagyobb felekezet különböztethető meg saját hitvallása valamint vallási gyakorlata szerint. Magyarországon az I. ezredfordulót megelőzően a keleti kereszténység szerzetesei jelentek meg először, majd Róma és a nyugati kereszténység bizonyult hatékonyabbnak. Évszázadokkal később az ország lakosságának lelkiisége kedvező talajnak bizonyult a reformáció számára. Az ország nagyobb része követte a protestáns hitvallást, majd az ellenreformáció újra megerősítette a Római Egyházat. A reformáció lutheri és kálvini iránya után a nyugaton már jóval korábban viruló protestáns közösségek 2-3 évszázaddal később kezdtek kibontakozni Magyarországon. Ma kb. száz keresztény/tyén felekezet van jelen hazánkban. Az elmúlt évben életbe lépett új egyházi törvény többségüket jelentősen korlátozta, az egyházi státuszukat megtartókat viszont jelentős előnyben részesítette a kirekesztettekkel szemben és rovásukra.*
- ❖ *Magyarországon az I. ezredfordulótól elkezdve a magát katolikusnak nevező (a szó jelentése: egyetemes) Róma központú egyház jelentős, mondhatni meghatározó és megkerülhetetlen tényezőként formálta az ország politikai és társadalmi arculatát közel egy évezredet átívelően. Ez a korszak a történelmi meghatározás szerint a „trón és oltár” szövetségére, vagy inkább az oltár és a trón szövetségére épült. Ugyanis az un. világi államalakulat és annak részegységei semmit sem kezdeményeztek, semmiben sem döntöttek Róma és annak magyarországi főpapi képviselőinek egyetértése nélkül. A reformációt követően kis részben megosztottá vált ez a gyakorlat. Bizonyos beleszólási jogot nyert a kálvini (református) és a lutheri (evangélikus) egyház is. A 20. század elején a törvényhozás változásokat eszközölt e tekintetben, de a fenti un. történelmi egyházak kizárólagos jogosítványai sértetlenek maradtak. Az Egyház szempontjából az ország un. szocialista korszaka a rendkívüli változások ideje volt. Az Egyház társadalmi és politikai befolyása jelentősen összezsugorodott. Területi eloszlásban a Dunántúl, Heves megye, Ózd Salgótarján, Szeged környéke és Pest megye többségében a Római Egyházhoz tartozik. A Nyírség, Bihar és Körös vidéke református többségű. Evangélikus szigetek a Dunántúl német, az Alföld és Észak Mo. szlovák őslakosságú településein található. Nagy többségük nem vallásos a Tiszántúl déli területein (jellemzően a Viharsarokban). Az evangéliumi protestáns közösségek az egész ország területén elsősorban kisebb gyülekezetekben gyakorolják a hitéletet. Összesen mintegy 100-150 ezer hívőt számlálnak.*

❖ Az 1990-es évek pozitív változást hoztak a keresztyén/tyén közösségekben. Azonban ugyanebben az időben óriási aktivitással jelentek meg a különböző keleti kultuszok. Szervezett vallási intézményként kevesen, de különféle követhetetlen ígéretek, pozitív személyiség, ill. életmódváltozások megtévesztő ígéréttel sok ezer embert vontak hatásuk alá. A keresztyén közösségek vitathatatlan jó irányú változása, az előző politikai rendszer titkosan v. gyanakvással, sőt tiltással korlátozott megújulási mozgalmainak szabad kiteljesedése. Ezen gyülekezetek, vagy azon belüli csoportok többségében saját vallási közösségükben maradtak, de nem követték a magasabb szintű egyházi vezetők politikai orientációját, versengő helyezkedését. Ezek a csoportok szomorúan tapasztalják a morális lecsúszást anyagi és szexuál-erkölcsi téren. Az un. történelmi és újkori felekezetek gyakorlata: az egyház legyen minden kérdésben az államhatalom készséges és engedelmes szolgálóleánya, nem törődve azzal a morális veszteséggel; amely emberek millióit fordítja el korábbi értékrendjétől, a hit gyakorlásától és erkölcsi fogódzóitól. Tíz év alatt egy millió ember került választás elé; legyen-e továbbra is közösségének tagja vagy inkább a távolságtartást válassza? Beszédes a mellékelt statisztika, 16.5%-ról 27%-ra nőtt a vallási identitásukat be nem vallók (elvesztettek) száma.

❖ A leírtak alapján két meghatározó vonulat rajzolódik ki a keresztyén felekezetekben: 1. A politikailag elkötelezettek (nagyegyházak és kisközösségek papjai és tagjai egyaránt), akik teljes mellszélességgel a regnáló hatalmat támogatják. 2. Meglehetősen apolitikus, de rendkívül érzékeny az intolerancia, rasszizmus, antiszemizmus jelenségére. Azon dolgozik, hogy mielőbb jöjjön el a felüdülés ideje. A hívők készüljenek fel Jézus Krisztus második eljövételére a megmentő kegyelem hirdetésével.

Beszédes számadatok:

Év	római katolikus	református	evangélikus	nem tartozik felekezethez	nem válaszol
1930	67.1%	20.9%	6.1%	-	-
1949	70.5%	21.9%	5.2%	-	-
1992	67.8%	20.9%	4.2%	-	-
1998	57.8%	17.7%	3.9%	-	-
2001	55.2%	16.2%	3.3%	14.8%	10.4%
2011	38.7%	11.2%	2.1%	16.5%	27%

Imacélok

- A különböző gyülekezetek, csoportok találják meg a hatékony együttműködés útját.
- Az evangélizáció lehetőségeinek felismerése, feltárása, gyakorlása
- Természetes, közvetlen beszédmód, amelyet ért a ma embere
- Útkeresés az ifjúság felé
- A modern technikai eszközök, zenei nyelv jobb kihasználása
- Házi szeretetközösségek hálózata
- A szeretet és elfogadás nyílt magatartása Isten választott népe, a zsidóság felé.